

"Följande text är en ordagrann översättning av den videoundervisning du tittar på här. Avsikten är att göra det lättare för dig att förstå sammanhanget mellan tal, text, bilder, media och diagram och på så sätt underlätta presentationen av materialet. I vissa partier kan detta orsaka att undertexten inte helt följer talet som gör att det kan bli lite osynkroniserat i vissa partier. Det kan dessutom finnas smärre grammatiska fel som du får ha överseende med. Men vi hoppas ändå att du skall få ett gott utbyte av denna video med den text som följer nedan."

Tiden; vår Skapares kalender, grunden, del 2.

Introduktion

Den här serien är helt avsedd till att undersöka några av de mest utmanande frågorna relaterade till Herrens kalender. Vi fortsätter med antagandet att du redan insett att hela Bibeln är sann och gäller alla troende i dag. Målet med den här serien är inte att påstå att vi har all kunskap som rör denna fråga. Vi vet att vi inte har det, och vi kommer inte att låtsas att vi har det heller.

Verkligheten är närmast den att vi inte förstår så värst mycket. Men för vad det nu kan vara värt, vill vi helt enkelt dela med oss av våra slutsatser i detta ämne, som naturligtvis kan komma till andra slutsatser allteftersom vi går vidare i våra studier.

Undervisningen kommer att få dig att ta ställning i ett hav av kontroverser. Det innebär förmodligen också att inte alla kommer att vara nöjda med våra resultat eller slutsatser. Många kan bli besvikna eller kanske rent utav arga över att vi inte kommit fram till samma slutsatser som de har gjort. Åtminstone hoppas vi att vår presentation erbjuder förståelse varför vi nu tror vad vi gör, i bästa fall, hoppas vi att den ger dig klarhet, löser vissa frågor och ger förståelse när det gäller vår Skapares kalender. Genom åren kan vi konstatera att vi inte var nöjda med våra egna resultat och har ändrat vår ståndpunkt ett antal gånger efter ytterligare studier. På samma sätt, ber vi dig att fortsätta pröva allt mot Guds ord, inklusive denna undervisning. Vår förhoppning är att vår undervisning ger dig klarhet och insikt i ämnet, i stället för mer förvirring.

Om du vill veta mer om vad vi tror och undervisar, kan du besöka oss på TestEverything.net. Vi ber att denna undervisningsserien ska vara till välsignelse och uppbyggelse för dig.

Vi hoppas att du gått igenom den första delen av undervisningen.

I den första delen berättade vi om det mönster/förlopp som Guds kalender är uppbyggt på från begynnelsen. Detta kunde vi konstatera bara genom att använda oss av de 16 första verserna i Bibeln. Hur kan det vara så? Jo, eftersom enligt Jesaja, *"förkunnas redan från början vad som skall komma och långt i förväg det som skett"* (Jesaja 46:10). Vi bör också veta att avsikten med kalendern var att den skulle vara lätt förstå.

Kalendern är avsedd att var enkel

Kalendern är avsedd att följas och ge oss kunskap om både det förgångna och framtiden.

Psaltaren 104:19

Du gjorde månen (yahreah) till att bestämma tider (mo'edim, bestämda mötestider) solen vet stunden då den skall gå ner.

Detta är kanske inte så svårt att förstå, därför att vem som helst kan titta upp på himlen och helt enkelt känna igen förloppet och därefter beräkna Herrens kalender. Det var också något alla jordbrukare behövde känna till förr i tiden. De var tvungna att titta på solen, månen och stjärnorna för att avgöra när på årstiden de skulle så och skörda. Någon kanske invänder att de hade ju inte Internet på den tiden, så hur kunde de då klara sig med solen, månen och stjärnorna med sådan precision och effektivitet? Det krävs inte mycket arkeologisk forskning för att inse att forntida civilisationer hade ganska imponerande kunskap om astronomi.

Antika hedniska kulturer hade byggnadsverk som med häpnadsväckande precision kunde fastställa vårdagsjämnningen. Sfinxen i Egypten, Stonehenge i England, Mayan Caracol-tornet och mån- och soltempel i andra delar av världen. De var alla konstruerade och placerade för att med hjälp av sol och måne kunna ange den exakta tiden. De hade inte Internet eller datorer, men de byggde ändå imponerande instrument för att avkoda och förutsäga himlakropparnas ljus med absolut precision för tusentals år sedan. De som påstår att det var för omöjligt för våra förfäder att beräkna astronomiska rörelser, har en ganska imponerande lista över fornminnen som talar emot dem. Så, inte bara påverkar detta oss, utan vi skulle egentligen skulle fråga oss vad det har för djupare betydelse? De hade uppenbarligen liknande verktyg som de vi har idag och kunde göra komplicerade matematiska beräkningar. Skulle Herren inte försett de forntida hebreerna med samma kunskap? I dag vet vi inte hur man fullt ut kan utnyttja deras forntida verktyg precis som de inte visste hur man skulle använda Internet. Det har också sagts att människor "förr i tiden" inte kunde ha känt till höstdagjämningen eller när nymånen visade sig i Jerusalem. Men skriften säger något helt annat:

Isaskars söner hade stor kunskap i astronomi.

1 Krökerboken 12:32

av Isaskars söner kom män, som väl förstod tidstecknen och insåg vad Israel borde göra, 200 befälhavare, därtill alla deras stamfränder under deras befäl;

De vise männen visste när de kunde förvänta sig att Messias skulle födas, därför att de kunde läsa tecknen på himlen.

Matteus 2:1-2

När Jesus var född i Betlehem i Judeen på kung Herodes tid, se, då kom visa män från Östern till Jerusalem och frågade: "Var är judarnas nyfödde konung? Vi har sett hans stjärna gå upp och har kommit för att tillbe honom."

Daniel var med all särhet också kunnig i astronomi;

Daniel 1:17

Åt dessa fyra unga män gav Gud kunskap och insikt i all slags skrift och vishet, och Daniel förstod alla slags syner och drömmar.

Daniel 1:20

Han fann att de i alla frågor som krävde vishet och förstånd var tio gånger klokare än någon annan av de spåmän och besvärfjare som fanns i hela riket.

Om vi kan lösa detta, blir beräkning av kalendern ganska enkel och huvudsakligen en fråga om att räkna nätter och dagar för att bestämma vår Skapares fastställda dagar och mötestider. Logiskt sett, är det första steget att fastställa när den första månaden på året inträffar. Men innan vi gör det, låt oss undersöka de andra kalendrar som vi talat om. Dessa fyra kalendrar gör alla anspråk på att vara grundade i Torahn.

De fyra kalendrarna

Det finns i huvudsak fyra olika metoder för beräkningen av vilken som är den första månaden på året;

Metod #1

Den första metoden är den traditionella rabbiniska modellen, som har användts sedan det fjärde århundradet och dess upphov är vanligtvis hänförd till Hillel II. De flesta judar använder denna metod. Den använder ett nitton års förloppsmönster och den astronomiska cykeln för att beräkna kalendern. Detta är kanske den mest populära metoden, oftast på grund av tradition. När du söker efter datum för Bibliska helger på nätet, är det mest sannolikt att denna metod har använts. Vi kommer i fortsättningen att hänvisa till denna som, Hillels II kalender.

Metod #2

Detta är vad som kallas Henoks kalender. Den var den minst populära av de nämnda metoderna, men har nu blivit mer populär. Denna metod använder sig uteslutande eller huvudsakligen av solen för att beräkna kalenderns tider.

Metod #3

De Karaitiska judarnas kalender. Den är tungt fokuserad på att fastställa månaden aviv, som vi redan i korthet beskrivit. Det primära instrumentet i denna metod är solen, månen och aviv. De Karaitiska judarna och många Messiastroende använder uteslutande denna metod. Skillnaden mellan metod #3 och metod #4 är att stjärnorna inte används i den Karaitiska kalendern.

Metod #4

Detta är den metod som använder solen, månen och stjärnorna, som vi gick igenom i början från 1 Moseboken 1 för att sedan lägga märke till korrelation av aviv som ytterligare bekräftelse. Vi kommer att hänvisa till denna som "Himlens och jordens kalender" eftersom den använder sig av solen, månen och stjärnorna och även jordiska tecknen.

Hillel II Kalendern

Den först nämnda metoden, Hillels II kalender, använder sig helt enkelt av en blandning av Talmudiska och Bibliska undervisningar och därefter en översiktlig beräkning med ett nitton års förlopp/mönster i en matematisk formel. Den fungerade bra även under den judiska diasporan, framför allt därför att det var den bästa man kunde hitta utanför Jerusalem. Men även de som använder metoden idag medger att den inte har fullständig Biblisk grund och huvudsakligen bara blivit tradition. Den förskjuter även vissa dagar eller lägger till dagar som baseras på rabbiniska traditioner som tydligt går utanför Guds ord om att "lägga till och ta bort."

Enligt deras tillagda regler och resonemang, bör inte Yom Kippur ligga intill Shabbaten, eftersom detta skulle medföra svårigheter att samordna en fasta samma dag.

Den sjunde dagen i Lövhuddohögtiden (Sukkot) bör inte infalla på lördagen eftersom det skulle störa helgdagsfirandet. En dag läggs till i 8:e månaden eller dras ifrån samma månad, den nionde månaden föregående år, för att förhindra att dessa händelser inträffar. Detta förutsätter naturligtvis att vi måste justera Herrens kalender. Det förutsätter också att vi bör följa människors påfund som gjort denna kalender till Herrens kalender utan några som helst instruktioner från Herren att göra så.

Apostlagärningarna 5:29

Man måste lyda Gud mer än människor.

Vore det inte klokare att åtminstone försöka följa Herren i stället för att medvetet följa uppenbara mänskliga felsteg? De flesta messianska och Karaitiska judarna strävar efter att försöka fundera ut kalendern enligt vad Herren fastställt istället för att avsiktligt följa och lära ut något som är uppenbart fel. Det otäcka är att många, men inte alla, av de som använder detta system vet att det inte är Bibliskt. Detta missbruk motiveras av olika skäl. Men de erkänner att de inte försöker förstå den Bibliska kalendern och använder Hillels kalender enbart för att söka enhet på grund av traditioner, vilket äventyrar Guds ord. I Markus 7, talar inte Kristus om enhet på detta sätt. Han sa bestämt att man skulle följa Guds ord.

Markus 7:6-8

Han svarade dem: "Rätt profeterade Jesaja om er, ni hycklare. Hos honom står det skrivet: Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig. Förgäves dyrkar de mig, eftersom de läror de förkunnar är människobud. Ni upphäver Guds bud och håller er till människors stadgar."

Metod #1

Eftersom vi redan vet hur hårt Jesus kritiserade dessa traditioner, misstänker vi att de flesta har ett svalt intresse för Hillels II kalender och strävar istället efter att följa sanningen, inte traditionen. Vi ska vara förenade i sanningen, inte genom något som representerar erkänt grova felaktigheter. Enligt vår tro och lära, kommer vi inte att fokusera på kalenderårets rutiner från Hillel II som alla redan vet inte är en Biblisk kalender. Även de flesta av dem som använder denna kalender vet att den är fel och inte Biblisk. De flesta skulle hålla med om att man bör studera, tro och utöva det som man tror på, baserat på Guds ord, trots de många lockelser som finns till att försöka fastställa sanningen på annat sätt. Det är bättre att utöva och lära ut det som vi anser vara sanning än något som vi vet är fel. Hillels kalender kan uteslutas av just dessa skäl eftersom den utelämnar stjärnorna och Aviv som markör för den första månaden på året. Då återstår bara tre kalendrar att fortsätta granska.

Metod #2

Henoks kalender. Det är en 364 dagars solkalender som börjar på antingen vårdagjämningen (samma längd på dag och natt i Jerusalem) eller dagjämningen (astronomiskt lika lång dag och natt) varje år. Månen och stjärnorna redovisas och diskuteras, men spelar ingen formell eller praktisk roll i sammanhanget.

Metod #3

De Karaitiska judarnas kalender är en mån/solkalendern som fastställer att början av året baseras på tillväxten i jordbruket som tecken på aviv och den första i månaden med hjälp av att man ser nymånen.

Metod #4

Himlens och jordens kalender använder solen för att bestämma dag *yom*, samverkan med månen för

att bestämma månad *chodesh* och stjärnor för att bestämma år *shaneh*.

Det andra vittnesbördet hittar vi i jordens tecken på aviv. Alla himlakroppars tidsangivelser anses vara uppsåtliga och användbara i vår Skapares kalender med jordens växtlighet som ett extra vittne. Innan vi ger oss in på mer kraftfulla saker är det värt att spendera lite mer tid på att lära känna Hanoks kalender. En av de tre kalendrarna som kommer att vara av kvarvarande intresse för denna undervisning, Henoks kalender är den minst kända och förstådda.

Henoks Kalender

Henoks kalender kommer från en utombiblisk källa som heter Henoks bok. Ofta nämns Jubileerboken som extra stöd för Henoks bok. Mer om Jubileerboken, vänligen se vår undervisning "*Testing the Book of Jubilees*."

Mekaniken i Henoks Kalender

STEG 1:

Att fastställa vårdagsjämningen som har lika lång dag som natt. (*Det pågår en debatt om huruvida Vårdagsjämning är den 16:e mars i Jerusalem eller det rätta datumet är den astronomiska Vårdagsjämningen 20:e mars*). Denna dag är i vart fall den sista på året.

STEG 2:

Följande dag är den första dagen i månaden. Månad 1, 2, 4, 5, 7, 8, 10 och 11 har 30 dagar. Månad 3, 6, 9 och 12 har 31 dagar. Det blir exakt 364 dagar per år. Oavsett om det är 365 eller 366 "solnedgångar och soluppgångar" mellan Vårdagsjämningen eller dagjämningen, måste man förflytta en eller två dagar i en given solcykel. Anledningen till detta är att avståndet från dagjämning till dagjämning eller dagjämning till Vårdagsjämning alltid är 365 till 366 dagar utöver Henoks kalender som endast tillåts ha en strikt 364 dagars kalender. Det gör att Henoks kalender redan är en matematisk omöjlighet.

STEG 3:

Sabbatsräkningen börjar på 3:e dagen i den första månaden, med varje på varandra följande sabbater infaller på den sjunde dagen därefter. Detta innebär att sabbaten kan infalla på olika dagar i veckan varje år. Övergången från ett år till nästa, där man har infört "icke sabbatsdagar" ingick inte formellt i sabbatsräkningen. Detta innebär att det ibland blir ett avstånd på åtta till nio dagar (kväll och morgon) mellan sabbaterna under den årliga övergången i stället för de Bibliska sju. Dessutom visar historiska händelser att judarna höll Sabbaten efter solnedgången på fredagen till solnedgången på lördag, både före, under och efter Messias. För mer information om dessa historiska urkunder, titta på vår undervisning som heter "*The Lunar Sabbath Uncovered*."

Det finns helt klart vissa uppenbara motsägelser som är svåra att komma förbi när man jämför med Torahn. Ska vi då tro att det som presenteras i Henoks bok är ogiltigt? Inte nödvändigtvis.

Vi tror inte att det finns några påstådda instruktioner för hur Henoks kalender kom till. Vi tror däremot att Henok möjligen observerade vår Skapares kalender och på den tiden kan solens årliga rörelse bara ha varit 364 dagar. Kom ihåg att vi bara håller på med spekulationer här för att antyda varför Henoks kalender inte fungerar i dag. Om det nu vore så, skulle det förklara många intressanta mönster i Torahn som skulle få sabbaten att hamna på mycket viktiga dagar. Det finns en del bra material som förklarar en del av dessa mönster och de är ganska häpnadsväckande. Henoks kalender kan ha fungerat förr i tiden, men den fungerar inte längre. Den är en matematisk omöjlighet. 364 kan inte bli lika med 365. Kom ihåg att Henoks kalender bara är ett konstaterande av vad som en gång var, men inte längre finns. Det betyder inte att mönstret av instruktioner som beskriver hur man beräknar kalendern har ändrats. Process- och konstruktionsinstruktionerna i Torahn är

desamma, men eventuella ändringar i solen ger ett annat märkbart resultat.

För att ytterligare belysa detta tror vi att om man följt vad vi definierar som "Himlens och jordens kalender" på första Mosebokens tid, skulle man kanske ha sett att exakt samma resultat återfinns i den så kallade Henoks kalender. Men som vi sagt, det finns verkligen ingen Henoks kalender, endast Henoks observationer.

Idén om Hanoks kalender är att betrakta som en myt. Det finns ingenting i Bibeln som säger att en månad eller år måste ha en viss tidslängd. Om vår Skapare väljer att ändra hastigheten på jordens rörelse runt solen eller månens rörelse runt jorden, är han fri att göra det utan att kompromissa med sina etablerade mönster eller kalenderinstruktioner i sin lag. Ett solår kan en gång ha varit 364 dagar, men nu tycks det som om det är drygt 365. Om Henoks bok mot förmodan är korrekt, så levde Henok och observerade under en tid där den bibliska kalendern hade 364 dagar varje år. Men kanske det fanns en förändring som bromsade upp jorden omkring en och en kvarts dag runt solen varje år, som orsakade bytet av 364 dagar till 365 dagar.

Är det en tillfällighet att Henok levde på jorden 365 år i stället för 364 år? Är något i Bibeln en tillfällighet? Är det en slump att den iakttagelse av kalendern som Henok gjorde var 364 dagar lång, men om samma iakttagelse gjordes i dag, från den tidpunkt när dag och natt är lika långa, från vår till nästa vår, att det skulle vara ca 365 dagar istället? Henok var på jorden i 365 år? Är det också en slump? Troligtvis inte, men i stället profetiskt. Det finns en skillnad mellan observation och instruktion.

Gud är smartare än oss. Han gav oss en vink om att de iakttagelser som gjordes av Henok inte kommer att vara evigt giltiga. De var bara Henoks iakttagelser under sin tid, inte Torahn eller instruktioner. Så vi kan inte betrakta dessa iakttagelser som instruktioner för oss idag. Det är matematiskt omöjligt. Instruktionerna för att beräkna kalendern kan vara desamma, men de producerar olika resultat på grund av mekanismerna i sol, måne och stjärnor som bestämmer tid, och faktiska förändringar. Kan detta hända? Kan jorden som roterar kring solen sakta ner sin hastighet eller rent av stanna upp? Förunderliga saker har hänt. Exempelvis med Josua;

Josua 10:13

Och solen stod stilla och månen blev stående, till dess folket hämnats på sina fiender. Detta står skrivet i "Den redliges bok". Solen blev stående mitt på himlen och gjorde sig ingen brådska att gå ner för att fullborda dagen.

Konsekvenserna av en sådan stor händelse kan kanske ändra solens årliga rörelse permanent. Det vore dumt att tro att det inte skulle ändra på saker och ting. Eller kanske det var en helt annan händelse. Det innebär att under ett helt år skulle iakttagelse av kalendern ha varit annorlunda än de föregående åren. De kalendriska synpunkter som kom fram kan ha varit olika från den stunden. Det finns också data som tyder på att före 700 f.Kr. hade de flesta civilisationer en 364 dagars kalender, när den plötsligt ändrades till en 365 dagar. Det är viktigt att inte blanda ihop en förändring i kalendariska observationer med en förändring i kalendariska instruktioner och dess tillämpning.

Guds lag eller instruktioner i Hans kalender går inte att ändra på, men de himmelska kropparna som dessa anvisningar styrs av kan ändras utan att kompromissa med den eviga giltigheten av Guds ord. Om till exempel, jorden bromsas upp i sin bana runt solen under nästa Hebreiska år, skulle metoden för beräkning av Guds kalender förbli densamma, det skulle bara ge ett annat resultat, liksom i Josua 10:13. Alltså var Henoks observationer inte nödvändigtvis ogiltiga. De var bara ett annat konstaterade som inte är märkbart i dag. Trots att Henoks iakttagelser av en 364 dagars kalender inte är förenlig med nutidens verklighet, kanske den kan bli det i framtiden. Solen och månen skulle isåfall behöva ändra sina cykellängder. Vi vet inte vilka händelser och synliga astronomiska aktiviteter som kan komma att påverka solens och månens kretslopp under den sista tiden.

Skulle det ändå inträffa, skulle ändå metoden för beräkning av Guds kalender förbli densamma, men det kan ge ett annat iakttagelseresultat.

Detta innebär återigen inte en förändring av instruktionerna för hur man ska beräkna kalendariska förändringar, men synpunkter eller effekten av att använda dessa instruktioner, kan ge olika resultat i samma grad som det kan finnas förändringar i solen och/eller månens förlopp. Så därför kan de kalendariska synpunkter som finns i Henoks bok faktiskt vara giltiga. Men försöket att tvinga på oss sådana synpunkter som att instruktionerna för en kalender skulle gälla för alla tider, även för oss idag, är inte vad som avsågs. Den viktigaste punkten är denna; Henoks kalender som beskrivs i Henoks bok verkar bara vara iakttagelser, inga instruktioner.

Instruktionerna för den rätta kalendern finns i Torahn, skrifterna och profeterna, d v s Tanakh. Vi tror att försöka ta de kalenderobservationer som beskrivs i Henoks bok och försöka tvinga igenom dessa synpunkter till att vara mer än bara iakttagelser och även försöka upphöja dem till instruktioner skulle vara ett grovt misstag. Det går helt enkelt inte. Vi tror att om man följt instruktionerna i den Bibliska kalendern som vi redovisade i första Moseboken 1, med hjälp av solen, månen och stjärnorna, kunde man ha gjort samma iakttagelser som finns i Henoks bok för länge sedan. Men om vi med de Bibliska instruktioner vi har idag, försöker beräkna en kalender, kommer det inte att ge samma resultat som finns i Henoks bok. Det är således inte så att iakttagelserna i Henoks bok nödvändigtvis är fel. Det är bara när man försöker lyfta upp iakttagelserna i boken till instruktionsnivå och sedan tillämpar dessa, som allvarliga missförstånd kan uppstå.

Om Henok observerade en 364 dagars snurrande runt solen, och Herren hämtade hem Henok efter 365 år, och vi idag ser en 365 dagars vandring runt solen, så är det inte så komplicerat att knyta ihop detta. Vår Skapare visade oss profetiskt att iakttagelserna angående den årliga vandringen runt solen skulle förändras. Alltså förblir sättet att beräkna kalendern troligtvis densamma.

Instruktionsmönstren i Torahn är exakt desamma. Resultaten kanske däremot blir olika. Här vill vi gärna betona "kanske."

Det finns inga absolut bevis för att Henoks bok är giltig. Många vetenskapsmän tror att boken har manipulerats och att saker har lagts till. Vi är osäkra på om det är så och vid tidens slut, tycker vi inte att det har någon betydelse. Om Henoks bok är legitim, då måste det stämma överens med Guds ord och Guds ord kommen i köttet. Det kommer också att vara vårt fokus. Vi kommer att fokusera på vad Guds ord och Guds ord kommen i köttet säger oss. Om iakttagelserna i Henoks bok visar oss att "Henoks kalender" har sin giltighet, kommer vi pröva Henoks bok mot Guds ord, inte Guds ord mot Henoks bok. Inte för att motsäga allt vi hittills sagt om Henoks kalender. Men det finns en sak som är ganska viktig för att fastställa om Henoks bok har trovärdighet eller inte. I det inledande avsnittet av boken, sägs det att det förlopp som presenteras faktiskt ska vara för evigt, under alla år jorden existerar.

Henoks bok 72:1-2

Boken om de himmelska kropparnes omväxlingar efter deras indelning, deras makt, deras omloppstider, deras namn, de ställen, hvarest de börja sin gång, och deras månader, hvilket Uriel, den helige ängel, som var med mig, förklarade för mig, han som styrer dem. Hela berättelsen om dem, i förhållande till hvarje verdens år för alltid, till dess ett nytt verk blir fullbordadt, som skall blifva evigt. Denna är första lagen för himlakropparna. Solen och ljuset anlända till de himmelens portar, hvilka äro öster ut, och i vester till vestra portarna af himmelen. (Hämtad från Bibeltemplet.se)

Så ett par av de första verserna kan faktiskt ogiltigförklara hela kalendern. Boken beskriver tydligt ett obligatoriskt 364 dagar från vådagsjämningen med lika lång dag och natt och tar oss tillbaka till vådagsjämningens lika långa dag och natt. Jubileerboken gör detsamma:

Jubileumsboken 6:38

Därför befäller jag dig och vittnar för dig, för att du skall vittna för dem; för efter din död kommer dina barn att försumma det, så de inte överhuvudtaget följer året, endast de 364 dagarna. Därför kommer de att ta fel på nymåne och tider och sabbater och högtidsdagar och kommer att äta alla slags blodrätter ihop med allt slags kött.

Det är inte möjligt att sträcka ut 364 till 365 eller 366 dagar, det är en matematisk omöjlighet. Eftersom boken tycks antyda att solcykeln alltid kommer att vara 364 dagar. Eftersom den i dag är cirka 365 och en fjärdedels dag, verkar boken vila på en mycket bräcklig grund. Så hur vi än ser på det är boken ett misslyckande. Henoks bok innehåller iakttagelser som inte kan observeras i dag, vilket gör att kalenderkapiteln i boken i bästa fall kan vara en intressant läsning, men definitivt inte instruerande. Eller möjligen är åtminstone kalenderdelarna av boken falska och från vår motståndare. Denna inställning verkar ha stor betydelse eftersom boken tycks antyda att solcykeln alltid kommer att vara 364 istället för vad vi i dag anser vara 365 dagar.

Naturligtvis bör alla göra sina egna tester och komma fram till sina egna slutsatser. Trots de uppenbara problemen med att ta in synpunkter från Henoks bok och använda dem till instruktioner och kalla det för Henoks kalender, kommer vi ändå ibland hänvisa till och testa vad som sägs där. I slutet av denna undervisning, kommer vi att testa Henoks kalender, den Karaitiska kalendern och Himmel och jord kalendern mot den kalender Yeshua gav oss som exempel. Svårigheten är att försöka vara rättvis mot alla kalendrars uppfattning. Det finns smärre skillnader i alla. Den återstående delen av undervisningen, kommer vi att försöka införliva de tre dominerande synsätten som vi redan har berättat om och hoppas att vara så rättvisa och balanserade som möjligt. Men även om det finns vissa skillnader på några punkter på en viss kalendermånad, bör det i slutändan bara finnas en möjlig kalender kvar när vi gått igenom alla punkter. Så, låt oss börja.

Hur beräkna den första månaden på året

Vi har redan tittat på Henoks kalender och förklarade att det inte går att få 364 dagar om året till att bli 365. Vi kommer att diskutera denna kalender mer när det gäller att avgöra den första dagen i månaden. Det finns två skolor när det gäller vilken mekanism främst bestämmer årets början, jordbruketstecken som kallas Aviv (Karaitiska kalendern) och de himmelska tecknen i stjärnorna (Himmel och jord kalendern).

2 Moseboken 12:1-2

HERREN sade till Mose och Aron i Egyptens land:
"Denna månad skall vara den främsta hos er. Den skall hos er vara den första av årets månader."

Det är därigenom uppenbart att Påskmånaden är årets första månad.

2 Moseboken 13:4

Den här dagen i månaden Aviv drar ni ut.

2 Moseboken 23:15

Det osyrade brödets högtid skall du fira. Sju dagar skall du äta osyrat bröd, som jag har befallt

dig, på den bestämda tiden i månaden Aviv, eftersom det var då du drog ut ur Egypten. Men ingen skall träda fram inför mitt ansikte med tomma händer.

2 Moseboken 34:18

Du skall fira det osyrade brödets högtid. I sju dagar skall du äta osyrat bröd, som jag har befallt dig, på den bestämda tiden i månaden Aviv. Ty det var i månaden Aviv som du drog ut ur Egypten.

I verserna här ovan, bör det framgå att i förening med årets första månad, påskmånaden, ser vi också att den kallas Aviv. Under den månaden kan man också utläsa utvecklingen av korngrödan. Detta ser vi genom att läsa 1 Moseboken 9:31-32 som beskriver den förödelse som hagelplågan i Egypten åstadkom:

2 Moseboken 9:31-32

Det var lin och korn som slogs ner, för kornet hade gått i ax (Aviv) och linet stod i knopp (Givøl). Men vetet och spälten slogs inte ner, eftersom de mognar senare (Afilot).

Detta avsnitt avslöjar att kornodlingarna förstördes av hagel, medan vete och spält inte skadades. För att förstå detta måste vi titta på hur säden utvecklas. När kornet är tidigt i sin utveckling är det flexibelt och har en mörkgrön färg. När det mognar får det en lätt gulaktig färgton och blir sprödare. Anledningen till att kornet förstördes och inte vetet var att kornet hade nått det stadium i sin utveckling som kallas aviv och som ett resultat hade blivit skört nog för att skadas av hagel. Däremot var vetet och spälten fortfarande tillräckligt tidigt i sin utveckling, i ett skede där de var flexibla och inte känsliga för att skadas av oväder. Beskrivningen av vetet och spälten som "mörka" (afilot) visar att de fortfarande var i det skede när de var djupgröna och ännu inte hade börjat få sin gulaktiga färgton som kännetecknar mogen säd.

I motsats hade kornet nått det stadium i aviv då det inte längre var "mörkt" och det hade förmodligen börjat få gulaktig ton. Vi vet från flera passager i Skriften att korn som är i stadiet aviv inte är helt moget, men har mognat så pass att dess frön kan ätas när de har rostats. Rostat korn var vanlig föda i det forna Israel och omnämns i flera passager i den Hebreiska Bibeln som antingen "*ax av grönskuren säd* (Kalui), *rostade över eld och sönderstötta*" (3 Moseboken 2:14) eller i tillredd form "*bröd, rostade ax eller korn av grönskuren säd*, (Kalui/Kali)" (3 Moseboken 23:14, Josua 5:11, 1 Samuelsboken 17:17, 25:18, 2 Samuelsboken 17:28, Rut 2:14). Medan det fortfarande är i tidig utveckling, har kornet ännu inte fått tillräckligt stora frön för att användas för matlagning genom torkning. Så här tidigt, när "huvudet" precis har kommit ut ur axen, är fröna ännu inte användbara för matlagning.

I ett senare skede har fröet vuxit i storlek och fyllts med vätska. Vid denna punkt om fröet rostas kommer det endast att producera tomma skal. Vätskan ersätts senare med torrt material och när tillräckligt med torrt material samlats i fröet kommer det att ge "*korn rostade i eld*". Månaden Aviv är den månad då man börjar leta efter korn som har nått avivstadiet. Två eller tre veckor efter månadens början har kornet passerat avivstadiet och är redo att användas till "viftofferskärven" (Hanafat HaOmer). Viftofferskärven är ett offer av den första skörden på den söndag som infaller under det osyrade brödets högtid (hag HaMatzot). Detta beskrivs i 3 Moseboken;

3 Moseboken 23:10-11

När ni kommer in i det land som jag ger er och ni bärgar in dess skörd, skall ni ta den kärve som är det första av er skörd och bära den till prästen. Den kärven skall han vifta inför HERRENS ansikte, för att ni skall räknas som välbehagliga. Dagen efter sabbaten skall prästen vifta den.

Det är tydligt att det korn, som var aviv i början av månaden, har blivit redo att skördas fjorton till tjugo dagar senare. När därför årets första månad börjar, kan vi också se att kornet har nått det stadie där det två eller tre veckor senare är klart att skördas. Detta framgår också av 5 Moseboken 16:9;

5 Moseboken 16:9

Från det att man börjar skära säden skall du räkna de sju veckorna.

Från 3 Moseboken 23:15 vet vi att det är sju veckor mellan det osyrade brödets högtid och Pingstdagen (Shavuot) med en nedräkning som börjar den dag då viftofferskärven frambärs:

3 Moseboken 23:15-16

Sedan skall ni räkna sju hela sabbater från dagen efter sabbaten, från den dag då ni bar fram viftofferskärven. Femtio dagar skall ni räkna, fram till dagen efter den sjunde sabbaten. Då skall ni bära fram ett nytt matoffer åt HERREN.

Det bör noteras att inte allt korn mognar samtidigt i Israels land. Detta är ofta en vanlig missuppfattning. Måste allt korn vara moget vid förstfruktshögtiden? Svaret är nej och vi kommer att förklara närmare om ett ögonblick. Finns avivkornet bara i Jerusalem eller kan det finnas var som helst i landet? Ja det finns överallt i landet och vi kommer också att förklara detta närmare. Eftersom dessa frågor återkommer så ofta, är detta ett viktigt ämne att uppmärksamma. Det är alltså inte så viktigt var i landet avivkornet växer. Alla i landet skulle bringa förstfrukten av korn till Jerusalem sedan spelade det ingen roll var i landet det kom från. Instruktionen beträffande förstfruktshögtiden var att Israels folk skulle samlas i Jerusalem och ha med sig första skörd av korn. Vanligtvis hittar man avivkornet i Jordandalen först, eftersom den har ett något varmare klimat än bergsbygden. Därmed är det också sannolikt att kornet i Jordandalen mognade först. Jordandalens förstfrukt av korn måste föras till Jerusalem vid förstfruktshögtiden och även om skörden ännu inte var redo i andra områden, är det säkert att korn i varmare områden kunde vara det. Vid förstfrukthögtiden var det acceptabelt att några kornskördar var klara och några korn fortfarande i avivstadiet. Viftofferskärven är ett nationellt offer som hämtas från de fält där skörden är mogen. Men förstfruktsoffret som framfördes av enskilda lantbrukare kunde variera i mognad i olika områden från "avivrostade i eld" till fullt mogen säd som kunde presenteras "krossad" eller "grovt malen". Allt korn behövde inte vara moget. Det är det som menas i 3 Moseboken:

3 Moseboken 2:14

Om du vill bära fram ett matoffer åt HERREN av den första skörden, skall du till ett sådant matoffer (Aviv), bära fram ax av grönskuren säd rostade över eld och sönderstötta (Carmel).

Carmel är spannmål som har hårdnat efter aviv vid den tidpunkt där det kan presenteras "krossat" eller "sönderstött." Alla dessa Bibelrum har översatts direkt från Hebreiskan och det är värt att notera att vissa Bibelöversättare bara verkar ha förstått olika Hebreiska jordbruksuttryck mycket dåligt. I 3 Moseboken 2:14 har man översatt *carmel* med "ax av grönskuren säd" och aviv som "grönskuren säd." I 3 Moseboken 23:14 har man också översatt *carmel* med "korn av grönskuren säd." Sammanfattningsvis kan man säga att korn som är i avivstadiet har tre egenskaper: Det är tillräckligt skört för att förstöras av hagel och har börjat ljusna i färg och det är ännu inte "mörkt." Fröet har ändå producerat tillräckligt med torrt material så det kan ätas som rostade ax. Slutligen har det utvecklats så mycket att det blir skördeklart två eller tre veckor senare. Vi har sett bevis på avivkorn så tidigt som den 7 Mars under 2006 och 8 Mars 2005, vilket inte alls är ovanligt. I detta exempel skulle avivkornet vara moget omkring den 21 Mars. Om avivkornen kunde hittas var som helst i landet två eller tre veckor innan förstfruktshögtiden skulle det innebära att det var mogna

korn som bringades till templet för att användas till viftofferskärven. Med största säkerhet var inte allt korn moget och behövde inte heller vara det som vi kan se i 3 Moseboken 2:14. Typiskt är dock att allt korn skördades i slutet av april, om inte tidigare för sedan började veteskörden. Så avivkornen är ett utvecklingstecken som talar om när årets första månad börjar. Har du nu varit uppmärksam bör denna fråga ha dykt upp:

Hur kan ett tecken på kornets tillstånd vara ett tecken från himlens ljus som nämns i 1 Moseboken 1? Bokstavligt talat är det inte så. I verkligheten är det mer att betrakta som orsak och verkan. Himlens ljus orsakar att våren inträder och avivkornet är ett resultat av detta. Förstår du bättre nu hur det fungerar? Det är samma sak som att säga att på våren finns det blommor, men blommorna är inte orsaken till våren. Det skulle vara ganska främmande att påstå något sådant. Istället är blommor ett tecken på att våren anlät. Blommorna är ett resultat av våren inte orsak till den. Det är jordens position i förhållande till solen och stjärnorna som styr blommornas ankomst på våren. Därmed kan vi som första tecken titta upp mot solen och stjärnorna och veta att våren är här och sedan titta ner på marken för att se blommorna som ett andra tecken. Vi är dock inte ute efter blommorna som det egentliga jordiska tecknet, vi letar istället efter avivkornen. Avivkornen fungerar på samma sätt som blommorna. Således orsakar eller förklarar inte avivkornet att den första månaden är här. De är istället resultatet av att den första månaden anlät.

Så vad föreslår vi då att svaret är? Vi föreslår att svaret ja, vilket betyder att båda är rätt. Vi kan inte bortse från att stjärnorna användas för att bistå vid beräkning av bestämda tider som första Moseboken 1 tydligt deklarerar. Men vi kan heller inte ignorera att Herren också sagt att vi ska se Aviv som årets första månad om vi använt stjärnorna rätt. Stjärnorna är det himmelska tecknet och avivkornen är det jordiska tecknet. Stjärnorna är det största tecknet och det jordiska är det mindre eftersom de himmelska tecknen alltid överträffar de jordiska. Himlen är högre än jorden (Jesaja 55:9) och den Bibliska modellen bör rätta sig efter stjärnorna för att bestämma den första månaden och bestämma vår beräkning genom Avivs tecken. Detta innebär att båda tecknen alltid bör vara överens med varandra som två vittnen som fastslår samma svar på frågan.

Matteus 18:16

[Men om han inte lyssnar, ta då med dig en eller två andra, för att varje sak må avgöras efter två eller tre vittnens ord.](#)

Om vi ska fastslå en sak, behövs två eller tre vittnen. Om vi inte ser avivkornen i den månad som stjärnorna förklarar att den första månaden är inne, står vi inför problemet att vi inte kan göra en korrekt bedömning. Det betyder att stjärnorna alltid ska överensstämma med Aviv och Aviv alltid ska överensstämma med stjärnorna. Det bör stämma eftersom det är jordens rotation kring solen som bestämmer växtperioden på jorden och i synnerhet i Israel. Därför är det samma resa runt solen som ger de cykliska och årliga mönstren från stjärnorna på himlen. De jordiska tecknen på avivkornen är ett resultat av att himlens ljus befinner sig där de förväntas vara. Innebörden av detta blir att himlens ljus bestämmer tidpunkten för avivkornen och är helt enkelt ett resultat av denna tidsöverensstämmelse.

Avivkornen är resultatet av vårens ankomst och inte orsaken till den. Båda tecknen är alltså korrekta och båda pekar på årets första månad. Det finns inte någon motsättning mellan dessa två. De är båda sanna, precis som lagen och nåden båda är sanningar, men naturligtvis bör man inte hålla dem emot varandra. Den frustrerande aspekten av debatten mellan dagjämningen- och kornanhängarna är att det inte skulle behöva vara någon debatt alls. Båda inställningarna kommer till exakt samma slutsats. Det är bara det att stjärnorna är mer värdefulla än de jordiska tecknen på Aviv, för de kan beräknas i förväg i en oändlig utsträckning. Medans med avivkornen, måste man vänta till sista stunden för att veta om kornet är moget tillräckligt för att förklara att det är den första månaden på

året. Om man förlitar sig på de himmelska tecken som första Moseboken 1 talar om, vet man redan om kornet kommer att vara aviv eller inte långt i förväg.

Vi behöver inte vänta på det. Men det betyder inte att vi ska ignorera sökandet efter Aviv. Det är det andra tecknet. Vi måste inse att det finns ett större tecken, det himmelska och ett mindre tecken, det jordiska. Det större kommer först, det mindre på andra plats. Men båda är och bör vara i samförstånd med varandra och förklarar samma sak, årets första månad. Då måste vi också bestämma hur stjärnorna fastslår den första månaden av året och det måste vara överens med Aviv.

Job 38:31-33

Kan du binda ihop Sjustjärnornas knippe eller lossa Orions band?

Kan du på rätt tid föra fram himlens tecken och leda Björninnan och hennes ungar (konstellationer)

Förstår du himlens lagar, ordnar du dess välde över jorden?

Observera särskilt omnämmandet av dessa olika grupper av stjärnor och hur de relaterar till himlens och deras välde över jorden. Det faktum att avivkornet är ett jordiskt tecken och HERREN förklarar att stjärnorna har välde över jorden bör vara ganska avslöjande. Detta är ytterligare bevis för att avivkornens utveckling orsakas av de himmelska kropparnas rörelser. Genom att förstå de himmelska kropparna, kan man således veta när man kan förvänta sig att avivkornen mognar. Det hebreiska ordet *Mazzarah*, översatt till *Mazzarot* (himmelstecken), definieras av Strong's lexikon med följande:

- *Zodiakens 12 tecken och 36 associerande konstellationer.*

Första Moseboken 1 förklarar att stjärnorna har en inverkan på bestämning av säsongerna, och Job verkar också instämma i detta. Men ingenstans i hela Bibeln finns det något som säger hur du använder *Mazzarah* för att fastställa bestämda tider. Vi har två säsonger som vi måste fastställa i kalendern, vår- och hösthögtiderna. Igenom att undersöka mönstren/förloppen i sol och stjärnor kanske det går att fastställa tidpunkten för både vår- och hösthögtiderna?

Även om 1 Moseboken 1 inte uttryckligen säger hur vi ska använda stjärnorna för att bestämma årstider, blir det mycket tydligt att en regelbunden observation visar att de har ett mönster/förlopp som ger ett intressant resultat om när både vår- och hösthögtiderna infaller. Stjärnorna visar att det finns två stora händelser som sker mellan vinter och sommaren. Vissa stjärnor börjar falla eller sjunker under horisonten och ser ut att krascha mot jorden. Detta påminner om en del intressanta saker som förutsagts av profeterna och även av Jesus själv när det gäller Herrens dag. Utöver detta händer en annan anmärkningsvärd sak två gånger om året i anslutning till händelser i solen och de fallande stjärnorna;

När dag och natt är lika långa, är det då någon som lagt märke till att dessa markörer indikerar en övergång från vinter till vår och från sommar till höst. Som första Moseboken 1 förklarar, är det stjärnorna, solen och månen som har en betydande roll i hans kalender och vi ser här hur solen är sammankopplad med stjärnorna. Fysikern Bill Welkner förklarar hur lätt det kunde vara för forntida Israel att bestämma den första månaden på året, vilket naturligtvis närmare framgår av Aviv, när vårsäsongen startar med vårdagsjämningen.

"På Mose tid, när solen var i Aries vid vårdagsjämningen den 21 Mars, var den ganska nära Aldebaran (52 grader, även inom ca 25 grader från Plejaderna). När solen gör sin årliga vandring mot vårdagsjämningen, rör den sig dagligen längs ekliptikan närmare och närmare Aldebaran. Nästan exakt 3 veckor efter vårdagsjämningen, har solen och Aldebaran samma ecliptiska longitud. Så vad jag vill säga med detta är att på Mose tid, varje natt strax efter

solnedgången när solen närmade sig vårdagsjämningen, kunde man se Aldebaran och Plejaderna på aftonhimmlen. Varje natt försvann Plejaderna och Alderbaran tidigare och tidigare, så att vid tiden för vårdagsjämningen var Aldebaran bara knappt synlig vid den nautiska skymningen och Plejaderna var inte längre synliga vid solnedgången. Detta eftersom man inte kan se stjärnorna "bakom" solen på grund av solens ljusstyrka. Aldebaran och Plejaderna är det sista noterbara tecknen som är synliga strax före vårdagsjämningen. Plejaderna, som är ett öppet kluster av ljussvagare stjärnor, försvinner vid solnedgången, sedan kan du börja titta efter Aldebaran. Efter solnedgången, precis när stjärnorna börjar bli synliga, märker du att Aldebaran blir mycket svår att upptäcka och då vet du att vårdagsjämningen är nära eller redan har börjat."

Lägg märke till hur Bill Welkner precis som Job, uttryckligen nämner Plejaderna och Alderbaran och hur de regerar över himlen och deras välde över jorden som diktarar årstiderna. Philo, den judiske historikern som var samtida med Jesus Kristus och apostlarna, säger att Mose fastställde med hjälp av månen att vårdagsjämningen var årets första månad (The Works of Philo, On the Life of Moses II, chapter XLI, Part 222 and 224)" (Josephus, Ant. 3.201; III.x.5).

Det betyder är att de skulle använda sig av stjärnorna för att beräkna vårdagsjämningen och sedan använda denna tidssangivelse för att bestämma rätt tillfälle för att fira vårhögtiderna. De skulle också titta på avivkornen samtidigt med dessa himmelska tecken. Men inte bara det, för det är ju inte så svårt att göra.

Verkligheten är den att jordbrukarna letade efter sådana tecken för att bestämma de olika odlingssäsongerna. Det är ingen slump att vårhögtiderna börjar vid förstfruktshögtiden och att hösthögtiderna avslutas vid den sista skörden. Båda dessa bestämda tider infaller precis efter tecknen i himmelens stjärnor. Vårhögtiderna infaller på våren eller efter vårdagsjämningen och hösthögtiderna infaller nära höstdagsjämningen. I 2 Moseboken 34:22 läser vi att Lövhuddohögtiden (Sukkot) infaller vid årets slut.

2 Moseboken 34:22

[Du skall fira veckohögtiden när du skördar det första vetet och bärgningshögtiden vid årets slut \(tequphah\).](#)

Det hebreiska ordet för "årets slut" betyder här bokstavligt talat "vändning" eller "kretslopp" (tequphah) av "året" (shaneh). Så vi letar efter något där årets "kretslopp" vänder. Som avslöjades alldeles i början av denna artikel, ser vi i första Moseboken 1, att solen, månen och stjärnorna är de som fastställer moedim eller Guds bestämda mötestider. Lövhuddohögtiden (Sukkot) är alltså en av de fastställda mötestiderna som kan beräknas med hjälp av solen, månen och stjärnorna. Av dessa är det bara solen och stjärnorna som innehåller ett årligt "kretslopp" och den enda märkbara "vändningen" som inträffar omkring Sukkot är tidpunkten för höstdagsjämningen. Vissa saker i 2 Moseboken 34:22 hänvisar också till höstdagsjämningen, men det är endast vår- och höstdagsjämningen eller de årliga "vändningarna" som finns inbyggda i solens, månens och stjärnornas förlopp. Detta Hebreiska ord förekommer ytterligare tre gånger i TANAKH. Psalm 19:7 nämner det i sammanhang med solens förlopp;

Psaltaren 19:7

[Den går upp vid himlens ena ende och går sin kretsgång \(tequphah\) till den andra. Ingenting undgår dess hetta.](#)

Och i samband med hösthögtiderna beträffande Samuels födsel;

1 Samuel 1:20

Hanna blev havande och födde en son, när tiden var inne (*tequphah*). Hon gav honom namnet Samuel, ty hon sade: "Av HERREN har jag begärt honom."

2 Krönikeboken 24:23

Efter ett år (*tequphah*) drog arameernas här upp mot Joas. De kom till Juda och Jerusalem och utrotade ur folket alla dess furstar. Och allt byte som de tog sände de till kungen i Damaskus.

När vårhögtiderna fastställdes till den första tiden efter vårdagsjämningen, kom Lövhyddohögtiden (Sukkot) och "den sista dagen" att hamna vid höstdagsjämningen eller nära därefter, precis som 2 Moseboken 34 fastställt. Så det finns viktiga markörer både för vårens och höstens högtidsdagar som särskilt knyter an till vår Skapares kalender.

Herrens himelska ljus fungerar alltså inte bara som markörer för hans bestämda mötestider, de fungerar också som värdefulla och viktiga tecken för jordbruket, i så stor grad att den vanlige bonden alltid tittar efter dem. Så länge den första dagen i det osyrade brödets högtid infaller under våren, vilket betyder det första tillfället efter vårdagsjämningen, så kommer kornet att mogna i tid för förstfruktshögtiden. Lövhyddohögtiden eller Sukkot, kommer att infalla under hösten. Vårens högtider är just vårhögtider. Det är de som markerar början av skördecykeln.

Lövhyddohögtiden eller Sukkot, markerar slutet av skördecykeln när allt spannmål inbärgades. Dagjämningen på våren och hösten, eller "vändpunkten" där "kretsloppet" markerar närheten till vår- och hösthögtiderna, som också jordbruksmässigt markerar början och slutet spannmålets skördetid. Det finns mycket mer som talar om detta, även profetiskt, men det är en annan undervisning.

Även om det har förekommit rapporter om att kornet mognat lite innan vårdagsjämningen, är det inte möjligt för kornet att mogna en hel månad eller en nymånad för tidigt. Detta för att säkerställa att både stjärnorna, de himmelska tecknen och Aviv, det jordiska tecknet, alltid är i samförstånd med varandra. På samma sätt är det på grund av den korta vegetationsperioden för korn, inte möjligt att förlägga den första månaden av året mycket senare, eller helt missa avivkornen under den första månaden. Vårhögtiderna kommer alltid att vara på våren, precis efter vårdagsjämningen och vid avivkornens mognadstid.

Hösthögtiderna kommer alltid att vara på hösten efter höstdagsjämningen. Den pågående debatten om kornet i förhållande till höstdagsjämningen är egentligen helt onödig, eftersom i slutändan för alla praktiska syften, är de totalt överens med varandra. De ger exakt samma resultat. Solen och stjärnorna framkallar våren. Våren framkallar Aviv. Våren framkallar vårhögtiderna. Några har frågat om den första dagen i månaden alltid infaller efter dagjämningen. Vi har kommit fram till att vårhögtiderna alltid måste komma efter höstdagsjämningen eftersom vårhögtiderna måste infalla under våren.

Här blir det problem om vi ändrar den första dagen i månaden till att komma efter vårdagsjämningen. Om man förlitar sig på att titta efter månskärnan eller konjunktionen som start på den första dagen i månaden (vi kommer strax till det), skulle problemet bli detsamma.

Kom ihåg att avivkornen måste hittas inom gränsen för den första månaden, eller månens kretslopp (2 Moseboken 13:4, 23:15, 34:18, 4 Moseboken 16:1). Om kornskörden avslutas den sista veckan i April, och eftersom kornen tidigaste blir mogna två veckor efter aviv, innebär de att den sista tidpunkten för eventuell aviv i Israel skulla hamna runt 9:e till 16:e April. Detta är mycket viktigt att

förstå. Den sista tidpunkten för månens kretslopp skulle då kunna påbörja en ny månad efter vårdagsjämningen som är omkring den 13:e eller 14:e april. Om i sista stund aviv i Israel förekommer på den 9:e april och den första dagen i den första månaden skulle inträffa på den 13:e April, gissa vad som händer då.

Årets första månad skulle då missa aviv, eftersom aviv var föregående månad. Men om regeln gäller att den första dagen i den första månaden sker på ett sådant sätt att den tillåter vårhögtiden att inträffa vid första tillfället av våren, så nära vårdagsjämningen som möjligt efter att den inträffat, då skulle det vara alltför tidig eller för sent för aviv att hända. Detta är oerhört viktigt. Det är den enda sättet som avivkornen, det jordiska tecknet och solen och stjärnorna som de himmelska tecknen skulle kunna överensstämja till 100% med varandra. Historiskt sett kan man spåra detta tillbaks i tiden och fastställa att så är fallet. Jordens tecken för Aviv och de himmelska tecknen för vårdagsjämningen är alltid överens med varandra. Fundera över det en stund.

Att få den första dagen i den första månaden på den Hebreiska kalendern att ligga nära den andra veckan i april för förstfruktshögtiden skulle vara mycket sent för kornets skördesäsong. Skörden börjar normalt i slutet av Mars eller början av April.

Så sammanfattningsvis kan sägas att Kariaternas kalender som inriktar sig på avivkornet för att avgöra årets första månad inte på något sätt är fel. Det är dock bara så att man fokuserar på de mindre jordiska tecknen för jordbruk.

De himmelska tecknen kommer att ge exakt samma resultat eftersom de himmelska tecknen överensstämmer med de jordiska. Det är således egentligen inte någon debatt om denna fråga i kalendern, med undantag av Henoks kalenders förespråkare som de skulle opponera sig på grund av att man använder sig av månen. Därmed handlar inte debatten om dagjämningen eller avivkornet, svaret är faktiskt ett obetingat ja till båda, inte antingen/eller.

Slutsats

För att kunna fastställa årets första månad måste vi hitta en första möjlighet att placera den femtonde dagen i den första månaden efter vårdagsjämningen för de himmelska tecknen enligt första Moseboken 1. Genom att göra så finner vi att det åtminstone inte kommer att finnas några avivkorn i början av månaden. Det kommer att finnas en del mogna korn i landet i tid för förstfruktshögtiden för att fraktas till Jerusalem enligt de jordiska tecken som beskrivs i 2 Moseboken. Men det betyder inte att alla korn kommer att vara mogna i hela Israel men 3 Moseboken 2:14 tillåter avivkornen att föras till Jerusalem för förstfruktshögtiden.

Nu när vi har bestämt hur man beräknar årets första månad, blir nästa steg att avgöra hur man beräknar den första dagen i månaden.

Hur räknar man fram vilken som är den första dagen i månaden?

Där det finns en debatt om Guds kalender, handlar 90% om just detta. Med undantag av Henoks Kalenderförespråkare, är alla överens om att månen fastställer vilken som är den första dagen i månaden. Men hur vet vi att detta är Bibliskt? Vi granskade det redan i första Moseboken 1 och fick klart för oss att det mindre av de två stora ljusen måste vara månen. Men det måste väl finnas mer. Svaret är att det Hebreiska ordet för månad (Hodes) indikerar i sig själv en samhörighet med månen. Ordet hodes" (Strong's H2320) är ett språkligt derivat av det hebreiska ordet hadash" (Strong's H2318) vilket innebär att återställa, reparera eller förnya sig. Är inte det vad månen gör varje månad? Månen blir renoverad, reparerad eller återställd i början av månaden när den börjar komma

fram igen. Vi kommer att diskutera den andliga betydelsen av detta om ett ögonblick. Men kom ihåg, det fysiska lär det andliga och vice versa. Vi kan också se detta samband i ett antal fall där Hodes (månad) används omväxlande med ordet "Yerah", det gemensamma Hebreiska Bibliska ordet för månen, vilket i förlängningen också betyder "månad." Till exempel:

1 Kungaboken 8:2

Så samlades alla Israels män hos kung Salomo under högtiden i månaden Etanim (Yerah), som är den sjunde månaden (Hodesh).

Ett annat bevis på att Hodes är relaterat till månen (Yerah) är frasen "En Hodes" (månad) (se 1 Moseboken 29:14 eller 4 Moseboken 11:20-21) vilket motsvarar ordet "Yerah (månad/måne) "en månads tid" (se 5 Moseboken 21:13, 2 Kungaboken 15:13). Så det är ganska uppenbart att, "hodes" hör ihop med "Yerah", som bokstavligen betyder "månen." På grund av detta förhållande som är etablerat i det ursprungliga Hebreiska språket i Skriften, som vi just berättade, har översättare tagit sig friheten att tolka "hodes" som "måne" i många fall i engelska och svenska översättningar. För att vara tydlig, vad vi just sett var inte engelska översättares sätt att ersätta månad med måne, utan det ursprungliga språket bytte månad mot månen.

I verkligheten skulle det ha varit mycket bättre att låta det stå "månad" i stället för "nymåne" som skulle ha varit mer språkligt korrekt.

Men bara för att översättare tog sig denna frihet innebär det inte nödvändigtvis att det var fel. Som vi såg i exemplen i TANAKH, har "Yerah" som månen och "hodes" som månad verkligen använts omväxlande. Även 3 Moseboken 23 försäkrar att Basunhögtiden infaller på den första dagen i månaden;

3 Moseboken 23:23-24

HERREN talade till Mose. Han sade: Säg till Israels barn: I sjunde månaden, på första dagen i månaden, skall ni hålla sabbatsvila, en minneshögtid med basunklang, en helig sammankomst.

Basunhögtiden är den enda högtid som inträffar på den första dagen i en månad, och är förklarad vara en Sabbat. Detta är den dag som det refereras till i Amos 8:5 där människor köpte och sålde och således föranledde andra att arbeta och betjäna dem på Sabbaten.

Amos 8:5

ni som säger: "När är nymånadsdagen (hodesh) förbi så att vi får sälja säd, och sabbaten så att vi får öppna vårt sädesförråd? Då skall vi göra efa-måttet mindre och höja priset och förfalska vågen så att den visar orätt vikt.

Klart att de inte var intresserade av om månaden var förbi eller inte, eftersom det inte har något att göra med en Sabbat. Det måste finnas ett annat exempel på att det hebreiska ordet för månad verkligen innebär månen. Det måste vara en Sabbat eftersom det bara är på Sabbaten som vi inte ska köpa och sälja så att inte andra tvingas arbeta för oss istället för att vila. Den enda Sabbaten som det här kan talas om är den enda Sabbaten som bestäms av en ny måne på den första dagen i månaden. Minns att meningen med ordet "hodes" var förnyelse eller reparation. Det var av själviska själ som de undrade när förnyelsen eller reparationen av månen skulle vara över under Basunklangshögtiden, för när Sabbaten var slut kunde de börja köpa och sälja igen. Detta innebar att de letade efter månskäran som berättade för dem när dagen för Basunhögtiden var över, inte när den började. Endast vissa förespråkare av Henoks kalender avfärdar den användning av månen, men det verkar vara ett missförstånd i Henoks bok.

Enok 74:11-17; 73:13-14, 12, 16

"Månen anger alla år exakt, så att deras positioner varken kan flyttas framåt eller bakåt en enda dag, men att år kan ändras med rätt precision under 364 dagar. Under tre år är dagarna 1.092. Enbart månen har under tre år 1.062 dagar. Så månen har trettio dagar mindre än solen och stjärnorna. Året blir efter detta riktigt komplett efter månen och solens positioner."

Så månen kan ha mer att göra med Henoks kalender än många kanske tror. Vanligtvis är inte frågan huruvida den nya månen börjar vid nymånad, utan exakt vad är en Biblisk nymåne?

Månskära eller konjunktion

Det finns två skolor i denna fråga, halvmåne eller konjunktion. Det är i dessa två skolor som mycket debatt och engagemang finns bakom varje ställningstagande. Tydligt kan bara ett läger sitta inne med sanningen. Vad vi försöker göra är att undersöka vad Guds ord säger och sedan kommer vi att undersöka vad Guds ord kommen i köttet, Jesus Kristus lär oss. Innan vi börjar undersöka varje ställningstagande, ska vi företa en snabb titt på månen. Månen har en observerbar cykel som sträcker sig från ca 29 dagar och 6 timmar till 29 dagar och 20 timmar, i genomsnitt 29 dagar och 12 timmar. Detta innebär att månen har ett spann på ca 6 till 8 timmar i vardera riktningen som genomsnitt. Konjunktionen sker när solen och månen är inriktade på samma sida av jorden och den sidan av månen som är synlig från jorden inte är belyst av solen.

Den här händelsen varar i omkring två till tre minuter och sedan börjar solens brilljans reflekteras igen. Konjunktionen varar endast några minuter, och den lilla månskäran uppträder ungefär 3-4 minuter efter konjunktionen. Så den egentliga astronomiska konjunktionen är mycket, mycket kort och börjar att förändras eller förnyas efter bara ett par minuter. Den egentliga debatten är alltså inte mellan månkonjunktionen och månskärans uppträdande, utan månkonjunktionen och förmågan att se månskäran. Minns att det Hebreiska ordet för månad "*hodes*" har betydelsen "reparation" eller "förnyelse." Men trots det faktum att konjunktionen bara varar några minuter som längst, måste det mänskliga ögat vänta tills ca 3-5% ljusstyrka uppnås och månen blir synlig för blotta ögat. Det kan ta ca 1-3 dagar efter konjunktionen. Även om det kan ta en stund för en människa att fysiskt se ljuset, är det viktigt att notera att månen börjar reflektera ljus bara några minuter efter full konjunktion.

Konjunktion kallas det när två himlakroppar syns nära varandra eller framför den ena på himlen, närmare bestämt när båda har samma rektascension.

Fullmåne är när dess sida som är synlig från jorden är till 100% upplyst av solen. I genomsnitt finns det 14,765 dagar mellan konjunktion och fullmåne och 14,765 dagar mellan fullmåne och konjunktion, med några timmars variation i båda riktningarna. Oberoende av vilket läge den Bibliska nymånen befinner sig, är förmågan att bestämma tidpunkten för konjunktion och fullmåne inte lika utmanande som vissa försöker göra det till. Så, låt oss undersöka de praktiska skillnaderna mellan månskära och konjunktion. Vi vill försöka förstå och avgöra vilken av dessa som är den egentliga Bibliska nymånen.

Månskärans position

Den här månpositionen kräver traditionellt två personer för att se månskäran efter en konjunktion. Men på grund av den begränsade mänskliga uppfattningsförmågan, kan det se ut som om den inte ger något ljus under ca 1-3 dagar och är vanligen synlig först när den får ca 5% luminositet. När den väl syns, kommer det att ske i form av en månskära eller månstrimma. Herrens fastställda dagar bestäms alltså av när människan upptäcker det första synliga ljuset från månen. När månen väl är synlig, fastställs det som den officiellt första dagen i månaden.

Konjunktionens position

Konjunktionens position fastställer den första dagen i månaden på den dag konjunktionen skett, eller ibland dagen efter konjunktionen, beroende på månens position. Observation av när konjunktionen närmar sig och därefter konjunktionens ankomst borde räcka för de flesta bedömningar. Men ifall optisk observation inte är tillräckligt exakt, finns det matematik av den högre skolan som man kan ta till för att kunna räkna fram den exakta tidpunkten för konjunktionen;

För den som är intresserad är här den matematiska formeln på engelska:

```
int moon_phase( int y, int m, int d) { /* calculates the moon phase (0-7), accurate to 1 segment. 0 =
> new moon; 4 => full moon. */ int c,e; double jd; int b; if (m < 3) {y--; m += 12;} ++m; c =
365.25*y; e = 30.6*m; jd = c+e+d-694039.09; /* jd is total days elapsed */jd /= 29.53; /* divide
by the moon cycle (29.53 days) */ b = jd; /* int(jd) -> b, take integer part of jd */jd -= b; /*
subtract integer part to leave fractional part of original jd */ b = jd*8 + 0.5; /* scale fraction from
0-8 and round by adding 0.5 */ b = b & 7; /* 0 and 8 are the same so turn 8 into 0 */ return b; }
```

Det ser en aning komplicerat ut och är det förvisso också i vårt tyckande. Men tänk på att forntida civilisationer som vi berättat om tidigare, beräknade mycket mer utmanande saker än detta. Deras forntida monument är ett ännu existerande bevis på deras matematiska prestationer. Så det skulle vara dumt att tro att detta var alldeles för komplicerat för dem.

Det finns strukturer i dag som forntida hedningar konstruerat som vi fortfarande inte kan bygga, trots vår moderna teknik och kunskap. Så påståendet att beräkna något i himlen var bortom deras förmåga är helt fel. När beräkningen är klar är den första dagen i månaden fastställd och kanske flera månader eller t.o.m. år i förväg. Detta innebär att den Hebreiska kalendern kunde ha varit känd för alla i Israel, årtal i förväg.

När den väl beräknats, kunde den spridas ganska lätt till alla vid de tre årliga högtiderna. Det finns en påtaglig skillnad mellan att använda sig av konjunktionsmetoden kontra observationsmetoden. Den praktiska skillnaden mellan månskära och konjunktion är en skillnad på ca 1-3 dagar, och 1-3 dagar är nog för att missa alla fastställda mötestider om man använder fel beräkningsmetod. Men vad är då den rätta metoden? Det kommer att kräva en viss undersökning och förklaring. Oavsett i vilken riktning vi går i den här frågan, inser vi att vi kommer att stöta oss med en del personer vilken ståndpunkt vi nu än väljer.

Om den ståndpunkt vi kommer att hålla fast vid är rätt eller inte, får du ha överseende med, för även vi är i ett stadie av att lära oss. Verkligheten är den att vår ståndpunkt i denna fråga har ändrats flera gånger allt eftersom vi har lärt oss mer, därav försiktigheten att ge några konkreta uppfattningar i ämnet. Eftersom vi under en längre tid har hårdgranskat olika bevis, är vår förtroendenivå tillräckligt hög för att motivera en publicering av vad vi funnit. Så vi lägger här fram våra slutsatser och lämnar åt dig att fatta dina egna beslut. Det är därför vi än en gång ber om tålmod, speciellt om vi inte går i exakt den riktning som du och ditt hus tenderar att göra, eftersom i slutet av denna undervisning kommer vi att undersöka vad Jesus själv undervisade om i denna fråga. Han sa att han till fullo skulle predika Guds lag som var syftet med hans första tillkommelse. Men innan vi undersöker vad Han undervisade, låt oss fortsätta att se vad Tanakh säger.

Som framkom i det mönster som konstaterades i början, tror vi att det först var mörker, sedan ljus. Det är det mönster vår Skapare har gett oss. Vi tror att mönstret är sant för solen som ger oss natt och dag. Vi tror också att samma mönster gäller för månen. Först mörker och sedan ljus. Låt oss fortsätta att testa det mönster/förlopp som vi läste om i 1 Moseboken.

Undersökning av bevisen

I 1 Samuelsboken finns en händelse där David avsiktligt missar en nymånadshögtid. Han ville inte fira nymånad eller den nya månaden. Han bestämde sig för att försvinna under 3 kvällar, vilket är intressant eftersom tiden mellan den beräknade konjunktionen och den synliga nymånen är 1-3 dagar.

1 Samuel 20:5

David sade till Jonatan: "I morgon är det nymånad och jag skulle då egentligen sitta till bords med kungen. Men låt mig nu gå och gömma mig ute på marken till i övermorgon kväll.

Lägg märke till att de visste redan i förväg att det skulle bli nymåne och därmed en ny månad. Nymånaden var klart beräknad i förväg, det kom inte som någon överraskning, utan detta kände man redan till sen tidigare. Det kan bara peka på konjunktionen, eftersom konjunktionen kan beräknas i förväg genom enkel matematik. Notera dock att det var en förväntan om högtiden med konungen som skulle vara fram till den tredje kvällen. Så om det är konjunktionen som man räknat fram och här definierats som den nya månen och den avgörande faktorn för att fastställa den första dagen i månaden, vad väntade de då på den tredje kvällen?

Men låt mig nu gå och gömma mig ute på marken till i övermorgon kväll.

Det enda logiska är att de väntade på att få bekräftat att den nya månen var över genom att iaktta månstrimman. Konjunktionen påbörjade deras högtid och förklarade den nya månaden.

Även om den bokstavliga nymånen bara varade en dag, är det uppenbart att den synliga månstrimman avslutade deras firande. Det är den enda synliga månhändelse som sker upp till 3 dagar efter den observerbara och beräkningsbara konjunktionen. Därmed är det logiskt varför David valde att vänta tills den 3:e kvällen, eftersom han visste att åtminstone månen då skulle vara synlig som ett tecken på att högtiden var avslutad. När han nu dessutom gömde sig i ett fält på natten, kunde de som letade få det svårt att hitta honom, eftersom månen på grund av konjunktionen inte gav något ljus. Därför har iakttagelsen av månskäran fortfarande ett värde, men i stället för att fastställa den första dagen i månaden, avgör konjunktionen eller nymånen att det redan skett, och sedan avslutats. Fler bevis på detta presenteras i 1 Samuelsboken 20:

1 Samuel 20:18

Sedan sade Jonatan till honom: "I morgon är nymånad, och du kommer då att saknas, för din plats står tom.

1 Samuel 20:27

Men nästa dag, dagen efter nymånadsdagen, stod Davids plats också tom. Då sade Saul till sin son Jonatan: "Varför har Isais son varken i går eller i dag kommit till måltiden?"

1 Samuel 20:34

Jonatan reste sig från bordet i häftig vrede och åt ingenting den andra nymånadsdagen, för han var bedrövad för Davids skull, därför att hans far hade skymfat honom.

Tiden mellan konjunktion och den synbara månstrimman är 1-3 dagar som vi redan har sagt.

För de som enbart håller fast vid vad månskäran visar, måste frågan ställas;

När är det den andra dagen, när är det den tredje kvällen?

Hur stämmer detta med vad vi just läst i 1 Samuelsboken? Varför skulle en nymånadshögtid firas upp till flera dagar med enbart en omärkbar mån betraktelse?

Den nya månaden skulle börja när månen var synlig och avslutas följande kväll. Vad vi har här är en högtid som börjar med en konjunktion som början på månaden och slutar med en månstrimma, för att bekräfta att en ny månad har inträtt och den gamla är avslutad. Det är endast av den anledningen som högtidsfesten, av tradition skulle fortsätta i mer än en dag, eftersom med den mätmetoden, anges inte den första dagen i månaden förrän månskäran är synlig. Konjunktionen hade skett den första dagen i månaden och de väntade tills de kunde se att månskäran bekräftade att konjunktionen verkligen skett som förväntat. Det kan ta allt från 1-3 dagar, medan observationmetoden endast alltid är bara en dag. Vi ser också denna mentalitet dyka upp hos de korrupta och sabbatsbrytande handlare som köpte och sålde på sabbaten;

Amos 8:5

När är nymånadsdagen förbi så att vi får sälja säd, och sabbaten så att vi får öppna vårt sädesförråd?
Då skall vi göra efa-måttet mindre och höja priset och förfalska vågen så att den visar orätt vikt.

Fundera gärna över detta, varför de måste fråga när ”nymånen” var över? Bibliskt sett skulle dagen vara över när solen gick ned, och de skulle inte ens behöva fråga. Men eftersom de traditionsenligt skulle fira högtiden under 2-3 dagar som vi tidigare läste om i 1 Samuelsboken, från konjunktionen ända till månskäran och i praktiken så var det så den firades, då blev firandet längre än en dag.

I det här fallet, hänvisade de till dagen för Basunhögtiden, som är den enda utlysta nymånads-Sabbaten. Detta kan bero på att den dagen var traditionellt känd som *"den dag då ingen människa vet dagen eller timmen."* Inte för att de inte visste när den började, men i praktiken och av tradition visste de inte när den slutade. De använde Bibliska markörer där konjunktionen påbörjade en ny månad, men deras tradition drog ut den ända till månskäran blev synlig och därför visste de inte när den skulle avslutas. Det visste inte David heller. Han visste bara att han ville vara kvar där på marken ända till den tredje kvällen, den tredje dagen, när månstrimman skulle kunna ses som ett tecken på att den traditionella högtiden avslutats.

1 Samuel 20:5-6

David sade till Jonatan: "I morgon är det nymånad och jag skulle då egentligen sitta till bords med kungen. Men låt mig nu gå och gömma mig ute på marken till i övermorgon kväll. Om din far saknar mig, så säg: David bad mig enträget att i all hast få göra ett besök i sin stad Betlehem, där hela släkten nu firar sin årliga offerfest.

Även om de kunde beräkna den exakta timmen för konjunktionen, och faktiskt också dagen i Basunhögtiden som bokstavigt och Bibliskt talat bara var en dag, från kväll till nästa kväll. Men för att vara säkra på att de höll den dagen vid rätt tidpunkt, ifall de nu hade gjort något fel i beräkningen, skulle de hålla den dagen tills de såg månskäran och sedan få besked om att högtiden var över. Därmed börjar inte högtiden vid nymåne utan i praktiken avslutas den där. Den officiella dagen började vid konjunktionen och upphörde i praktiken 2-3 dagar senare, när den nya månstrimman kunde ses. Nymåne är när månen är helt mörk. Om detta är en utmaning i din tankevärld, ha då också i åtanke att det även ifrågasätter vår. Vi har fortfarande mycket som vi kommer att ta upp vilket i slutändan leder fram till vad Jesus undervisade om. Vid denna punkt, kanske någon frågar; Hur kan det ha någon Biblisk mening att en månad börjar i mörker? Fundera lite över detta och tänk på Hebreiskt vis. Och kom ihåg, det fysiska undervisar det andliga.

Allting börjar i mörker...

Det har alltid varit så.

Det är Guds typiska handlingsmönster.

Skapelsen började i mörker:

1 Moseboken 1:2-3

FÖRST MÖRKER - Jorden var öde och tom, och **mörker** var över djupet.

Och Guds Ande svävade över vattnet. SEDAN LJUS - Gud sade: "Varde ljus!" Och det blev ljus.

Först var det natt, och sedan blev det dag. På samma sätt följer månen solens mönster eftersom även månaden börjar i mörker. Job uttrycker detta på ett väl sätt; han säger att först är det mörker och sedan för han mörkret ut i ljuset;

Job 12:22

Han avslöjar mörkrets djupheter och för dödsskuggan ut i ljuset.

Detta är mönstret/förloppet. Först mörker sedan ljus. Något annat mönster skulle vara en slumpmässig udda rosa ruta i det Guds perfekta lapptäcke, som vi kallar Guds ord. Med den enkla men ändå äkta Bibliska förståelsen av att det fysiska undervisar det andliga, måste vi överväga en annan viktig fråga. Även vårt andliga liv börjar i fullständigt mörker, i ondska, men sedan kommer ljuset in i våra liv. Månen speglar denna process, så gör också solen. Det fysiska undervisar det andliga. Herren kallar på vår uppmärksamhet under en viss period i månens livscykel, från mörker och död, till att återfödas och växa till och lysa fram tills ljuset fullhet är uppenbarat.

Månen börjar i totalt mörker under ca 2-3 minuter under konjunktionen/övergången. Men sedan, så sakteliga, börjar ljuset ta över och efter två veckor växer den sig ljusare för att slutligen blir fullmåne, med 100% ljusstyrka. Detta sker bl a vid påsken och det osyrade brödets högtid under våren och vid Löhyddohögtiden (Sukkot) under hösten.

Har du blivit lite klokare nu? Kom ihåg, det hebreiska ordet för månad, "*hodes*" egentligen innebär att reparera, förnya eller återställa. Jesus gör oss uppmärksamma på månen för att från konjunktionen/övergången fastställa den nya månaden, ända till fullmånen där det osyrade brödets högtid och Löhyddohögtiden (Sukkot) infaller. Ja, mörkret är mycket viktigt för Herren.

Förbundet med Abraham gjordes i mörker (1 Moseboken 15:7). Påsken ägde rum i mörker (2 Moseboken 12:12), Jesus uppstod i mörker (Johannes 20:1). I själva verket bor Herren i mörker (2 Moseboken 20:21, 1 Kungaboken 8:12, Psalm 18:11), och själva Skapelsen började också i mörker (första Moseboken 1:2) och slutar i mörker (Uppenbarelseboken 20:11). Vi börjar inte våra liv med att sprida ljus, vi börjar våra liv i mörker, tills dess att vi börjar reflektera Hans ljus genom att komma till tro. Kom ihåg att Jesus kom i mörkret och ljuset började skina.

Johannes 12:46

Jag är ljuset som har kommit till världen, för att ingen som tror på **mig** skall bli kvar i mörkret.

Så återigen, mörker sedan ljus. När vi kommer till tro, börjar en process som startar i mörker och som kulminerar med vår ljusa arvedel i slutet. Den andliga processen är naturligtvis relaterat till de messianska händelser som visade sig och kommer att visa sig profetiskt, genom de fastställda högtiderna på våren och hösten när månen når 100% ljusstyrka. Ser du hur denna process undervisar oss? Dess exempel finns överallt i hela skriften;

Apostlagärningarna 26:18

för att du skall öppna deras ögon, så att de vänder sig från mörker till ljus, från Satans makt till Gud. Så skall ni genom tron på mig få syndernas förlåtelse och arvslott bland dem som är helgade.

Samma mönster här, mörker sedan ljus. Det finns en tillämpning på det personliga planet i detta mönster, kanske också en global tillämpning för hela hans kropp, och kom ihåg att det tar 2 veckor för månen att gå från mörker till ljus. När Yeshua anlände var det redan sagt att vi levde i mörker, men när han kom började ljuset återvända till hans folk.

1 Johannes 2:8

Ändå är det ett nytt bud jag skriver till er. Detta är sant i honom och i er, eftersom mörkret viker och det sanna ljuset redan lyser.

Kanske 2 veckor kan vara en symbol för 2 dagar, eller 2.000 år från den tidpunkt då ljuset eller Jesus kom, för att börja ta bort mörkret. Vad detta skulle innebära är inte speciellt överraskande om du tänker Hebreiskt. Guds folk har ett mönster av att gå från mörker in i ljuset, precis som månens faser. Kanske ca 2.000 år efter hans första tillkommelse, som anges till 2 veckor av månens cykel från mörker till fullt ljus, kommer han tillbaka och den första uppståndelsen kommer att föra oss in i fullt ljus, befriar oss från våra förgängliga kroppar och omvandlar oss till våra oförgängliga. Tänk så här; Månen reflekterar ljus för den har inget ljus i sig själv. Är inte det inte samma sak med oss? Vi återspeglar hans ljus, för vi har inget verkligt ljus i oss själva. Hans ljus är hans Ord. Det är därför Basunhögtiden infaller på en konjungtion. Det är den dag när shofaren ljuder, för att få alla att vakna upp ur mörkret och leda dem in i fullt ljus på Lövhdydohögtiden (Sukkot) när Messias kommer att bo med oss. Ser du nu hur det fysiska undervisar oss om det andliga? När vi nu talar om Basunhögtiden, leder det oss in på nästa ämne.

Herrens dag och nymåne

De flesta är överens om att Jesus återkommer på Basunhögtiden. När Han anländer, är det början av Herrens dag. Vi vet att Herrens dag kommer att vara i tusen år. Jesus kommer att regera med oss under exakt tusen år enligt Uppenbarelseboken 20:6.

Uppenbarelseboken 20:6

Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden inte någon makt, utan de skall vara Guds och Kristi präster och regera med honom i tusen år.

Men varför kallas tusen år med Herren för "Herrens dag?" Svaret finns i Herrens 7.000 årsplan. Kom ihåg att slutet avslöjas i början (Jesaja 46:10). Undervisningen om skapelsens 7 dagar är en parallell med Herrens 7.000-års plan för människan, eftersom den sedan sträcker sig in i evigheten. De kommande 1.000 åren är sabbatsdagen, den sjunde dagen eller den vila som ännu väntar på att uppfyllas. Det är den Herrens dag som vi ser fram emot, den vila vi är lovade att komma in i. Det är också vad Hebréerbrevet 4 talar om;

Hebreerbrevet 4:1

Låt oss därför med fruktan se till att ingen av er visar sig bli efter på vägen, när nu ett löfte att komma in i hans vila står kvar.

Det är Herrens dag som vi väntar på, 1.000 år med Herren. Detta är inget nytt koncept. Petrus visste också att 1.000 år betraktas som en "dag."

2 Petrus 3:8

Men glöm inte detta, mina älskade, att en dag för Herren är som tusen år och tusen år som en dag.

Petrus var inte den som kom på detta, det var redan en etablerad och en uppenbar princip. Han citerade bara Psalm 90:4. Detta är även profetiskt uttalat i Jobs bok, där vi kommer att få uppleva 6 dagar eller 6.000 år av ondska och olycka, men på den 7:e dagen eller de sista 1.000 åren, kommer det onda inte längre att kunna beröra oss. Innebörden av detta är att vi kommer att få uppleva den första uppståndelsen vid begynnelsen av Herrens dag och därefter befinna oss i våra oförgängliga förhärligade uppståndelsekroppar. Från den 7:e dagen och de följande 1.000 åren, kan inte längre det onda påverka oss;

Job 5:19

Sex gånger räddar han dig ur nöden, och den sjunde gången skall det onda inte drabba dig.

Kanske vi alla redan visste detta, men inte alla av oss har förstått tidskomponenterna i processen, eller förstått att Herrens dag är 1.000 år lång. Därför börjar Herrens dag vid Jesus återkomst (2 Tessalonikerbrevet 2:1-3), och slutar när himmel och jord förgås (2 Petrus 3:10-13). Den fråga som kanske då är befogad att ställa är:

Av vilken betydelse är det att ha klart för sig att Jesus återvänder på Basunklangshögtiden för att inleda Herrens dag?

Det är nu det börjar bli riktigt intressant.

Om Basunklangshögtiden börjar vid nymåne och Jesus återkommer vid nymåne, då förklarar även profeterna hur nymånen kommer att se ut när Herrens dag börjar;

Jesaja 13:9-10

Se, HERRENS dag kommer, fruktansvärd, med förbittring och brinnande vrede, för att ödelägga landet och utrota syndarna som bor där.

Ty himlens stjärnor och stjärnbilder sänder inte mer sitt ljus.

Solen går upp mörk, och månens ljus lyser inte.

Så om Jesus återkommer på Basunklangshögtiden vid nymåne, ser troligtvis den nya månen ut exakt som vi kan förvänta oss; mörker, inget ljus. Jesus sa precis samma sak om sin återkomst.

Markus 13:23-27

Men var på er vakt! Jag har sagt er allt i förväg. Men i de dagarna, efter denna nöd, SKALL SOLEN FÖRMÖRKAS, OCH MÅNEN SKALL INTE GE SITT SKEN. STJÄRNORNA SKALL FALLA FRÅN HIMLEN, och himlens makter skall skakas. Då skall man få se Människosonen komma bland molnen med stor makt och härlighet. Och då skall han sända ut änglarna och samla sina utvalda från de fyra väderstrecken, från jordens ända till himlens yttersta gräns.

Här ser vi igen att månen inte ger något sken vid nymåne, på Basunklangshögtiden. Dessutom ser vi att stjärnorna kommer att falla, och profeten Jesaja relaterar till konstellationer, vilket betyder att dessa är bokstavliga stjärnbilder. Ibland sägs det att stjärnorna är symboliska för fallna änglar, men det borde ju inte ha något samband med stjärnbilder. Vi har redan berört detta tidigare, så det borde inte vara så förvånande. Vad Jesaja talar om handlar mer specifikt om stjärnbildernas placering på himlavalvet. Det händer vid den tiden på året och den tid på året som avses är hösten. Vi nämnde

tidigare om Job 38, som uppmärksammade betydelsen av vissa konstellationer eftersom det hänger ihop med tidsbestämningen. Vi visade på att vid tiden för Basunklangshögtiden, börjar stjärnorna "falla" mot jorden, som helt enkelt är horisonten.

Det säger oss vad vi bör se som tecken eller markörer på himlen. Kom ihåg att detta är precis vad första Moseboken 1 redan i början talade om vad som skulle komma att ske. Solen, månen OCH stjärnorna skall användas som tecken/signaler för att fastställa Herrens bestämda mötestider. Och om vi vill förstå slutet, måste vi också känna till början. Ända sedan begynnelsen har på Basunklangshögtiden månen inte gett något sken och stjärnorna har fallit till jorden under höstdagsjämningen. Så enligt profeterna är tiden då månen inte ger sitt sken en definition av en nymånadskonjunktion, som hjälper fastställa det faktum att Jesus kommer tillbaka under Basunklangshögtiden, den enda fastställda mötestiden vid nymåne.

Det stämmer också precis med vad vi undervisat om här. En nymåne inträffar var månad, 12-13 gånger på ett Hebreiskt år. Detta stämmer också med att på Basunklangshögtiden ger den nya månen inte något sken. Jesus kommer uppenbarligen inte tillbaka vid en halvmåne och därmed har Basunklangshögtiden ingenting med en halvmåne att göra. Vad vi vet är att Yeshua kommer tillbaka vid en nymåne på Basunklangshögtiden och enligt profeterna och Jesus själv, är det den dag då månen inte ger något sken. Jesus kommer när månen är fysiskt i mörker och andligt sett vet vi att det är sant. Jesus kommer när världen inte reflekterar ljuset från fadern. Det innebär att han inte kommer att anlända när det är halvmåne eftersom det är omöjligt att se en halvmåne när månen inte ger sitt sken. På detta sätt har vi täckt Jesu undervisning om Guds lags kalender så som vi ville göra det. Kom ihåg att Jesus kom för att till fullo undervisa om Guds lag, så detta är ett av de sätt han undervisade Herrens kalender för sitt folk. Det finns emellertid ett mer flagrant sätt som Jesus åstadkom detta på men vi kommer att spara det till senare. Innan vi går in på vad Jesus undervisade om, tillåt oss att beskriva ett annat exempel i Skriftens undervisning för att definiera nymånen.

Nymåne som konjunktion i Psaltaren

Psaltaren 81:2-6

Höj glädjerop till Gud, vår starkhet,
höj jubel till Jakobs Gud!
Stäm upp lovsång och låt pukor ljuda,
ljuvliga harpor tillsammans med psaltare.
Blås i hornet vid nymåne (kece¹) och vid fullmåne på vår högtidsdag (hag).
Ty detta är en stadga för Israel, en befallning från Jakobs Gud.
Det bestämde han till ett vittnesbörd i Josef,
när han drog ut mot Egyptens land.

Vissa är kanske redan bekanta med den här versen. Vissa hävdar att ordet som översatts till nymåne, "kece", istället ska tolkas som fullmåne. Det finns även de som säger att ordet "kece" innebär att månen är dold eller i mörker. De som anser att det är översatt till fullmåne, bör känna till det faktum att det endast finns 3 helger i Guds ord. Två som förekommer vid fullmåne och ingen av dem infaller vid nymåne som nämns i vers 3. Om emellertid "kece" utgjorde en dold måne, som skulle vara ett direkt skriftenligt bevis för att den nya månen definieras som att månen var i konjunktion, d v s helt mörk, inte en ljusstrimma eller månskära. Det finns bara två alternativa översättningsmöjligheter, fullmåne eller en nymåne. Det finns ett allvarligt problem med översättningen till fullmåne. Det skulle innebära att vi ska blåsa i shofaren, både vid nymåne och fullmåne. Författaren till denna psalm uppger att det är en evig stadga för Israel, från lagen eller Guds Torah. Här kommer frågan till dem som anser att det är en befallning att blåsa i shofaren vid

fullmåne;

Var hittar vi en befallning i Torahn att blåsa i shofaren vid fullmåne? Den finns ingenstans. Det enda ställe som vi har blivit uppmanade till att blåsa i shofaren som hänför sig till månen, är vid Basunklangshögtiden, på nymånadsdagen, precis som den första raden av vers 3 säger. Men ingenstans hittar vi ett bud i Guds lag som säger att vi ska blåsa i Shofaren vid fullmåne. Så detta är problemet och 3 Moseboken 10:10 ger ingen hjälp för där talas det om silvertrumpeter. För dig som är lite insatt i musikinstrument, så vet du att det är en väldigt stor skillnad mellan en Shofar och en silvertrumpet. Så även i Hebreiskan. Det är en betydande skillnad mellan basun (shofar), silvertrumpet (khesef) och trumpet (chatzotzera). Det finns bara ett tillfälle som vi har befallts att blåsa i shofaren och det är på Basunklangshögtiden. Detta är problemet och 3 Moseboken 10:10 ger ingen hjälp i detta avseende.

Fokusera på vad vi säger här för det är ytterst viktigt! Psalmförfattaren säger oss att det är lag på att blåsa i basunen vid fullmåne och är det verkligen en lag så syndar författaren mot Skriftordet som säger; att lägga något till i Guds ord...

Vi är befallda att inte lägga något till eller dra ifrån i Guds lag från de instruktioner som gavs på Sinai berg och Psalmförfattaren har nog kommit betydligt längre än till Sinai berg;

5 Moseboken 4:2

Ni skall inte lägga något till det som jag befäller er och inte ta något därifrån utan hålla HERRENS, er Guds, bud som jag ger er.

Om psalmförfattaren påstår att Guds lag säger att vi skall blåsa i trumpeteten vid fullmåne, så bryter den här versen mot 5 Moseboken 4:2, 4:13 och psalmförfattaren skulle därmed vara en falsk profet. Ingen talar någonsin om denna aspekt. Det allmänna Karaitesvaret på detta har gjort psalmförfattaren till en falsk profet i sin avsikt att försöka få detta skriftord att betyda fullmåne,. Det är en mycket oroande situation eftersom Jesus Kristus och andra citerade ur Psaltaren.

I själva verket kan inte ordet "kece" betyda fullmåne, det måste istället betyda en osynlig måne, vilket innebär att nymånen är täckt i mörker, även känd som en konjunktion. Antingen är författaren av psalm 81 en falsk profet, annars säger han att månens fas är en konjunktion. De finns inga andra alternativ.

Låt oss säga det igen. Antingen är författaren av psalm 81 en falsk profet, annars menar han att nymånen är en konjunktion. Vi anser naturligtvis inte att författaren till Psalm 81 är en falsk profet, för han undervisar i själva verket exakt vad vår forskning har kommit fram till, att den nya månen definieras som en månkonjunktion. På denna punkt finns det egentligen inte någon möjlighet att förneka denna insikt. Vi har dock fortfarande en del arbete framför oss, eftersom det fortfarande finns tveksamheter om ifall Basunhögtiden anses vara en verklig Herrens högtid eller inte. Därför kommer vi att gå in i den Hebreiska texten för att få mer klarhet.

Psaltaren 81:4

תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו

Blås i hornet vid nymåne och vid fullmåne på vår högtidsdag.

Vi hittar ordet för en upplyst måne i Höga Visan 6:10, Jesaja 24:23 och Jesaja 30:26.

Här finner vi då det hebreiska ordet קַלְבַּנָּה, "kal·lə·bā·nāh,"

De allra första tre bokstäverna i ordet betyder bokstavligen vit, som kan översättas till le-be-na eller laben, vilket betyder vit eller vithet. Du kan även se att landet Libanon kallas så på grund av de vita snöiga höjderna och bergstopparna. Detta borde vara det ord som användes istället om

psalmförfattaren nu verkligen hade avsikt att mena fullmåne. Men det gjorde han inte. I stället, använder psalm 81:3 det exakt motsatta ordet. Han använder ordet B'Keseh בכסה. Takai innebär någon typ av högt oväsen eller ljud, תקעו B'chodesh, vilket bokstavligt talat betyder "under månaden eller ersättning av den nya månaden." שופר בהדש Shofar, betyder basun.

Så här långt har vi "blåst med vår shofar på den nya månaden."

B'Keseh betyder, "övertäcka/dölja" בכסה.

Tecknen är Kaph, Samech, och Hey, allmänt återgivet som kasha.

Den första gången detta ord används är i 1 Moseboken 7:19, där vattnet "övertäckte" jorden, vilket visar tydligt att månen (hodes) i psalm 81:3 är täckt, vilket är motsatsen till full, vilket skulle vara ordet le-vara-na eller leban. Men författaren av psalm 81 använder "hodes" för månad. Vi visade tidigare i undervisningen hur månad och månen i hebreiskan kan vara utbytbara. Vi vet att psalm 81 använder "hodes" för måne eftersom en "månad" knappast kan övertäckas, men "månen" kan det. Det är bara ett exempel som visar att på de hebreiska tecknen för månad och måne inte bara kan utan också används omväxlande. Vi ser tydligt att nymånen definieras som om den faktiskt är dold eller gömd och inte ger något ljus, helt överensstämmer med vad forskningen hittills har kommit fram till. Fortfarande måste vi emellertid ta itu med det faktum att psalm 81:3 refererar till en högtid (hag) och Basunhögtiden som tekniskt sett inte är en högtid, det är en moed eller en avtalad mötestidtid. Det finns nämligen bara tre högtider.

2 Moseboken 23:14

Tre gånger om året skall du hålla högtid åt mig.

Dessa tre högtider är påsk/det osyrade brödets högtid, Pingst (Shavuot) och Lövhyddohögtiden (Sukkot). Alla tre högtiderna (hag) är bestämda mötestider (moedim), men inte alla bestämda mötestider är högtidsdagar. Basunhögtiden är ett exempel på en sådan mötestid, men är inte en högtidsfest. Problemet är att psalm 81:3 då skulle kunna säga att Basunhögtiden infaller på en nymånadsdag, vilken bestäms av konjunktionen, eller att den är på en högtidsdag, vilket helt klart inte är sant enligt Guds lag. Men när vi undersöker den hebreiska texten, blir det mer tydligt; I hebreiskan står det faktiskt "*går mot våra högtidsdagar*" istället för "*på våra högtidsdagar*." Det hebreiska ordet för dag, har ett litet "*lamed*" framför sig, och ordbilden av lamed är en herdestav. Det betyder ordagrant att leda, vilket i sin tur innebär ledarskap. Herden som tar staven som leder fåren framåt. Det kan inte betyda "på" som det har översatts till engelska och svenska, utan det innebär att det leder mot högtiden, inte på högtiden ליום. Betydelsen av av lamed som prefix betyder "mot" och inte "på."

www.biblicalheritage.org/Linguistic/HL/15-A/lamed.htm

Detta måste vi förstå eftersom det är mycket viktigt. Detta har en enorm betydelse för översättningen av versen när prefixet "lamed" beaktas på rätt sätt. Basunhögtiden leder oss mot Lövhyddohögtiden (Sukkot), vilken är 2 veckor senare. Bara påsk/det osyrade brödets högtid, Pingst (Shavuot) och Lövhyddohögtiden (Sukkot) är hagadim, eller Herrens fastställda högtider. Författaren till psalm 81:3 kunde inte kalla basunklangshögtiden en högtid, för att han inte skulle göra sig skyldig till att förändra något i Guds lag. De Karaistiska judarna hävdar ofta att psalm 81:3 ska tolkas som fullmåne så att man skulle kunna blåsa i Basunen på Lövhyddohögtiden (Sukkot) eller på det osyrade brödets högtid och de flesta ser detta som en viktig punkt, tills man inser att det inte finns något i Guds lag om att blåsa i basunen/shofaren vid fullmåne, vilket återigen gör författaren av psalm 81 till en falsk profet genom att lägga till i Guds lag.

Det finns egentligen bara ett sätt att förlika sig med denna vers. Det finns ingen motsägelse i psalm

81:3. Författaren är inte en falsk profet, det är tydligt att den nya månen eller den första dagen i månaden, börjar i mörker och att det direkt anger att Basunklangsdagen leder oss till Lövhuddohögtiden (Sukkot). Man säger inte att Basunklangsdagen är en högtid, vilket är bra, eftersom det skulle vara felaktigt. Detta blir naturligtvis mycket mer meningsfullt, eftersom Basunklangsdagen startar upp eller leder oss till hösten eller Sukkot, som faktiskt är en av Herrens högtider. Allt är nu löst, det finns inga motsägelser och nymånen är klart definierad, allt genom att undersöka den faktiska hebreiska grundtexten. Så i verkligheten, efter en grundlig undersökning av den hebreiska texten, bör psalm 81:3 läsas ungefär så här:

"Stöten i basun vid nymånen, vilket leder oss fram till Herrens högtider."

Det är så den hebreiska texten lyder, vilket innebär att vi blåser i shofaren på Basunklangsdagen när månen är täckt av mörker och ser den som en väckarklocka som leder oss till Lövhuddohögtiden, Sukkot.

Sammanfattningsvis i den här 2:a delen av denna undervisning kan vi säga att har vi har lärt oss följande:

- 1) Kalendern är avsedd att vara enkel och allt som är på väg framåt bör följa det mönster som konstaterats i de 16 första verser av Torahn.
- 2) Våra förfäder hade kunskaper att förstå även de mest komplexa astronomiska cyklerna och utföra de beräkningar som behövdes.
- 3) Hillels kalender integrerar traditioner som inte finns i Bibeln och bör därmed lämnas därhän.
- 4) Henoks kalender är i bästa fall endast inaktuella iakttagelser, inte instruktioner från Herren. Kan eventuellt användas som en observationsbok. Henoks beräkningar är inte matematiskt möjliga idag. I värsta fall kan hela Henoks bok behövas tas bort eftersom kalendern detaljer visar på iakttagelser som skulle vara evigt bestående vilket helt klart inte är aktuellt.
- 5) Årets början bestäms av solen och stjärnorna samt aviv. Den månad som avgör det första tillfället för den 15:e dagen i månaden (första dagen i det osyrade brödets högtid) infaller på eller efter vårdagsjämnningen och förtjänar att vara årets första månad.
- 6) Den första natten och dagen i månaden är samma natt- och dagperiod som framträder 2-3 minuter för den astronomiska konjunktionen som uppstår mellan solnedgången i Israel (först natt, sedan dag). En iakttagelse av månstrimman är en bekräftelse på att konjunktionen har inträffat och att det inte finns något fel i samband men beräkningen.

I nästa och sista delen av denna undervisning, talar vi om allt vad vi har lärt oss genom Torahn, från Skrifterna och Profeterna och jämför detta med vad Jesus Kristus utövade och undervisade från vår Skapares kalender. Vi hoppas att denna undervisning har välsignat dig, och kom ihåg, fortsätta att pröva allt.

Shalom, och må Herren välsigna dig när du vandrar vidare i Guds fullkomliga Ord.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#